

Na návštěvě ve výtvarném kroužku domu dětí

MILEVSKO – Ve výtvarném kroužku milevského domu dětí a mládeže se děti spolu s vedoucí Zdeňkou Slabovou zaměřují na různé druhy výtvarných technik. Malují nejen na papír, ale i na sklo nebo keramiku.

„Dochází sem děti od osmi do patnácti let. Věkové rozpětí je poměrně široké, i proto všichni nedělají to samé. Ti menší mají jinou práci, než ti starší. Dvě děti se tu připravují na přijímací zkoušky na střední školu výtvarného zaměření, mladší děti si zas třeba malují krmítka s ptáčky,“ popisuje práci v kroužku Zdeňka Slabová. S dětmi se zaměřuje na širokou škálu kresby a malby. K vidění je tu ne tolik známá kresba uhlem nebo rudkou. „Snažíme se do kroužku zařazovat výtvarné techniky a náměty, které děti nemají možnost vyzkoušet

ve škole. Tam na to není čas nebo někdy ani materiál. Těžko by tam mohly pracovat třeba s gravírovací jehlou,“ říká vedoucí kroužku. Před Vánoci v kroužku probíhalo vyrývání do skleniček a pěkné výrobky se hodily i jako dárek pod stromeček. Tématem bývá často roční období. Před Vánoci se malovala zasněžená krajina. Ale i novoroční ohňostroj z milevského náměstí se vzápětí objevil na obrázcích.

Na výtvarný kroužek momentálně dochází jedenáct dětí z Milevska, Božetic, Sepekova nebo z Klučenic. Podle Zdeňky Slabové se celkově zručnost dětí snižuje, ale ve výtvarném kroužku jsou naštěstí děti, které se chtějí něco naučit. Kreslení a malování je opravdu baví. „Dnešní děti jsou pohodlnější. Mají přístup k počítači

Výtvarný kroužek navštěvují – Daniel Koutník, Eliška Benešová, Eliška Knotová, Kristýna Jirkovská, Matěj Velc, Nikol Jíchová, Nikola Krajčová, Petra Kaderová, Rozálie Burdová, Šárka Hanzlíková a Šárka Šimková. Jejich vedoucí je Zdeňka Slabová.

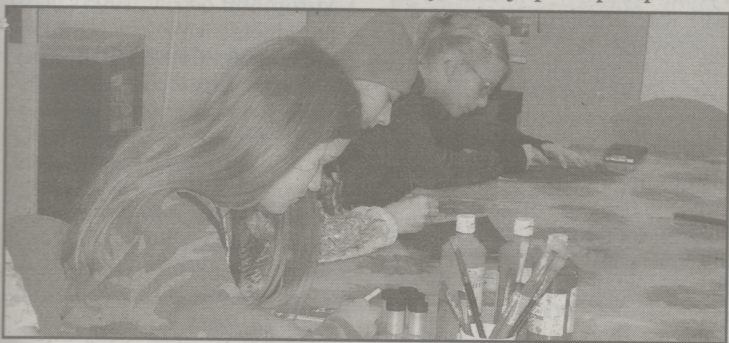
a internetu, takže si spoustu věcí dokáží vytisknout a tím pádem ta zručnost není taková. Naopak jí ubývá, což vidíme i v ostatních kroužcích. Ale tady u mne jsou děti šikovné,“ dodává Zdeňka Slabová. Děti se obvykle mohou přihlásit kdykoliv během celého školního roku, ale tentokrát už je kroužek naplněný. Víc dětí by znamenalo, že už by se vedoucí kroužku nemohla každému v potřebné míře věnovat.

Pro výtvarný kroužek je typické, že ho děti během školního roku neopouštějí, což se bohužel děje v některých jiných kroužcích. Kroužek se koná jednou týdně a trvá jeden a půl hodiny. Co se nestihne, dokončí se příště. „Některé děti přijdou a

už umí pěkně malovat. Na jiné se musí pomaleji. I malování se dá ale naučit. Je to zejména o tom, najít ke každému vztah. Občas to chvilku trvá, ale postupem času se vždy dopracujeme ke zdárnému výsledku,“ říká Zdeňka Slabová.

„Dneska kreslím budku, u které se nachází i malý ptáček. Na výtvarný kroužek docházím už pět let. Moc mě to baví,“ ukazuje Simona Hanzlíková z Božetic. Další malířkou je Eliška Benešová z Sepekova, kterou inspiroval ohňostroj. „Strašně mě to baví. Hodně obrázků si namaluji i doma,“ říká. Nejvíce se dětem líbí, když obrazy nebo výrobky dokončí a mohou ho odnést ukázat domů.

Martin Petřík

Výhodou je, že si v kroužku děti mohou vyzkoušet nejrůznější techniky i práci s různými materiály. Foto - mp

První turistická beseda roku 2020 přiblížila Izrael

MILEVSKO – Turistická sezona začala letos jako tradičně 1. ledna oblíbenou novoroční vycházkou, na níž se sešlo 43 pochodníků. Hned 4. ledna se mnozí turisté zúčastnili neméně oblíbené Hrejčkovické 20, která letos směřovala k Milevsku. A leden znamenal i začátek hojně navštěvovaných turistických besed. Na první z nich Iva Nejedlá pohovořila o svých zážitcích z putování po Izraeli.

Země tří náboženství

Palestina byla vždy chápána jako země zaslíbená, kam se v minulosti uchýlovali židovští přistěhovalci, zejména před druhou světovou válkou a po ní. Pro mnohé se stala útočištěm na útěku před nacismem, pro jiné perspektivou nového života, pokud přežili nenávislné pronásledování. Vznik státu Izrael v roce 1948 znamenal rozkol mezi arabskými a židovskými obyvateli a místa jako Golanské výšiny, západní břeh

Jordánu či pásmo Gazy se stala synonymem neutuchajících konfliktů. Země přitom hraje významnou roli pro tři světová náboženství – křesťanské, židovské a islám. Zvláště je to patrné v samotném Jeruzalémě, kde jsou na malé ploše soustředěna jejich posvátná místa: Židé mají Zeď nářků, do jejichž šterbin vkládají své prosby, muslimové mešitu Qubbat as-Sachra, která je místem Muhammadova nanebevstoupení, křesťané chrám Božího hrobu a legendární pahorek Golgota, Olivetskou horu a Getsemanskou zahradu, kde Ježíš prožíval poslední chvíle před zatčením.

K přírodním zajímavostem patří Velká příkopová propadlina, která na východě protíná celou zemi a zasahuje až do afrického Mosambiku. Galilejské jezero na severu a jeho okolí je důkazem blahodárného účinku zemědělské činnosti, která původní poušť zvelebila v úrod-

nou krajinu. Řeka Jordán tvoří přirozenou hranici mezi Izraelem a Jordánskem a vtéká do Mrtvého moře, ležícího 400 m pod mořskou hladinou a proukládo více než třicetiprocentní salinitou.

Stopy historie

Národní park Bet Šéan je místem nejrozsáhlejších vykopávek v Izraeli. Pozůstatky chrámů, obydlí, lázní, divadla nebo i kuriózně řešených veřejných záchodků dnes už jen smutně připomínají kdysi jedno z nejbohatších míst, které v 8. století natolik zničilo zemětřesení, že se už nikdy nevzpamatovalo. Na jihu Izraele se rozkládá Negevská poušť s tektonickými proláklami, hlubokými až 500 metrů, jež tvoří téměř 60 procent rozlohy státu.

Důležitou průmyslovou aglomerací je Tel Aviv a Jaffa, dnes už spojená města s poetickými názvy – Jaffa znamená v hebrejštině „krásná“, údajně exis-

tovala už 3600 let před naším letopočtem a je jedním z nejstarších sídel, s častým motivem znamení zvěrokruhu na různých artefaktech – mostech, domech, keramice... Tel Aviv je „jarní pahorek“, středomořské pobřežní město Haifa zase „krásná zahrada“, což je pro ni příznačné – její zahrady ohromují svým kruhovým uspořádáním a unikátně sestřihanými dřevinami.

Každé z větších měst připomíná významnou událost, legendu nebo mezník v dějinách, s některými se setkáváme i v písničkách – Akko s rozsáhlou podzemní obyvatelnou kryptou, Nazaret, Betlém, Jericho... Složitá historie i neklidná současnost podněcuje turistickou touhu po poznání a dokazuje, že i v dnešním hektickém světě stále existují místa, která by se měla, anebo alespoň mohla stát impulsem k zamyšlení.

-bs-